

Juubelifestival, vaid paari tunni kaugusel

Haapsalu ei ole Saaremaast väga kaugel. Ka mitte Muhumaast. Ainult sadamasse ja Lihulast veidi edasi ja tulebki teerist, kust pöörata Haapsallu. Miks sõita? Miks mitte? Eriti kui alates neljapäevast käimas on väikest juubelit tähistav filmifestival, mis toob kõikjalt Eestist ja ka kaugemalt kohale fantaasia ja õudusfilmide fännid.

Ene Kallas

ene@meiemaa.ee

Kuna Saaremaal on kinoga nagu on, see tähendab, et ta on nagu Loch Nessi koletis – nagu on ja nagu pole – ja siinkohal ei taha ma mitte kuidagi vähendada Kuressaare Linnateatri viimaste aastate kinonäitamist, aga teater on teater ja kino siiski kino. Mis vajab oma maja ja oma olemist. Mida Kuressaares ega mujal Saaremaal lihtsalt ei ole. Seega on igal kinohuvilisel saarlasel tark osa võtta sügisestest filminädalast, aga ka jälgida seda, mida teatrikino pakub jooksvalt. Ning unetud või muidu öökullitüüpi linlased on suiti oodatud Kuu-Kinno. Või sõita Haapsallu. Kui Tartu või Tallinna filmifestivalid jäävad kaugeks.

Lootus oma kino või teise hea varianti, head kinotehnikat Saaremaale saada on pikemat aega õhus. Reaalselt. Rahadki selleks olemas. Nimelt Kultuurkapitali nõukogu otsustas toetada Kuressaare linnavalitust digitaalsete kinoseadmete ostmiseks 45 623 euroga. (uudis 2014. aasta aprillikuust).

Uuris Kuressaare linna kultuurinõunikult Heli Jalakalt, kuidas asjad on edenenud. Tema sõnul ei saa täna veel täpselt tulemust kommenteerida. “Hange on üleval ja kolm pakkumisele registreerunud on kirjas. Kui kõik hästi läheb (ma mõtlen neid riigihangete puhul tekkivaid konkurentide vaidlustusi, kui neid ei tule...) siis plaan on ehitus ja paigaldustöödega tegeleda maisjuunis,” sõnas ta. “Suvekuudel tegeleb teater suveetendustega ja seetõttu esimesi seansse uue tehnikaga näitame loodetavasti septembrist alates.”

Väljasõit Ungrusse

Niisiis, enne kui Kuu-Kino oma “uksed avab”, on tark sõita Haapsallu. Kasvõi üheks päevaks. Praamid ju käivad... Ning ega tingimata pea õõseks jääma. Kel aga suurem huvi žanrikino vastu, sel tasub kindlasti suur osa pakutavatest filmidest ära vaadata. Või miks mitte, osa võtta erinevatest sündmustest. Muuseas, sel aas-

tal pakutakse isegi sünnipäevavotorti ning neljapäeva õhtul viiakse huvilised Ungru lossi kinoseansile. Nimelt pärast avafilmi lõppu kogunetakse Haapsalu kultuurikeskuse ette ja sõidetakse bussiga koos Ungru lossi varemetesse tähistama festivali avamist ja jüripäeva. Maailma filmiklassikasse kuuluv Mario Bava kultusteos „Saatana mask“ (1960) koos Jüri Kuuskemaa loenguga kohalikest legendidest töötab tuua ülimõnusa elamuse vabas õhus. Pärast seansi lõppu sõidutab buss kõiki tagasi kultuurikeskuse ette.

Festival algab traditsiooniliselt aga avaparaadiga Haapsalu kesklinnas. Kui varasematel aastatel on festivali juhatanud sisse zombid ja ebardid, siis sel aastal ärkavad ellu erinevad 80ndate kangelased ja tänaval sõidab tõeline iludus ja haruldus – Hasselhoffi enda kriksadullidega Eesti oma KITT.

Festival raames toimub ka Indrek Hargla teise “Süvahavva” raamatu esitlus. Etterutavalt võib öelda, et raamat avab Süvahavva neitsi ja kogu loo tagapõhju palju selgemalt ja kuigi põhineb samanimelise

Pressiteadete edastamine

seriaali teisel hooajal, on ta mõneti klaarim ning arusaadavam kui seriaal ise.

Muidugi on plaanis ka filmiteemaline mälumäng, millest kõik tõsised filmihuvilised on igal aastal hoogsalt osa võtnud.

Niisiis ei tähenda filmifestival vaid filme. Vaid filme koos erinevate temaatiliste sündmustega, kuhu sel aastal mahub ka näiteks zombidega võitlemise töötuba. Ja raamatunäitus “Küberpunk ja aurupunk”. Näitus tutvustab ulmekirjanduse alamžanre küberpunk (cyberpunk) ja aurupunk (steampunk) ning heidab põgusa pilgu ka vastavate žanritega määratletavatele filmidele, koomiksitele, muusikale, kunstile, mängudele, moele ja elustiilile.

Näituse koostajad on Tiina Sulg ja Jaroslava Shepel Tartu Linnaraamatukogust, sealte see näitus Haapsallu rändaski...

Mida aga siiski Haapsalu filmifestival tähendab laiemas plaanis? “HÖFF nii Eesti kui maailma plaanis tähendab seda, et Eestis saab näha mujal maailmas populaarseid filme, mille näitamine omale ammu koha ja fännid leidnud, kas värskena otse Sundance’i programmist või on tegemist mõne retropärliga, mis meil ajaloo tõttu on näitamata jäänud,” kõneles HÖFFi pealik Maria Reinup. “HÖFFi programm on tänaseks nii mitmekesine, et võime selle edukalt teiste žanrifilmide festivalide kavade kõrvale panna ja öelda, et Eestis saab näha maailmatasemel filmiprogrammi. Aga mis peamine, HÖFF tähendab olmaadse ja tavapärasest erineva, autorikeskse kinokultuuri propageerimist.”

Ja ta rääkis veelkord üle, miks siiski sõita neljaks päevaks Haapsallu. “Haapsalu õudus- ja fantaasiafilmide festival pole ainulaadne mitte ainult Eestis, vaid terves Baltikumis,” sõnas Reinup. “Sellelaadset

Meediamonitooring

üritust – eriti filmide, aga ka atmosfääri ja põnevate eriürituste osas polegi olemas, HÖFF on ainulaadne. Iga inimene, kes armastab filmide vaatamist ning tahaks tavapärasest erinevat meelelahutust, saab HÖFFilt tõelise elamuse. Lisaks ei satu Haapsallu ehk samatihti kui Tartusse või Pärnusse ning kevadine Haapsalu on samuti kõigile avastamisrõõmu pakkuv oma armsate kohvikute ning mõnusate jalutamisvõimalustega mere ääres ja linnuses.”

Lisaks juhtis ta tähelepanu sellele, et Haapsalu kultuurimaja on täies mahus renoveeritud ja sel on väga hea saal. Tõsi, mõned asjad on küll veidi segadusseajavad – näiteks esimeses reas istudes peegeldad kogu etenduse või seansi ajal iseend läikivalt pinnalt, aga see ei loe, sest saal ise on vägagi aus, suur ja Haapsalus on kaasaegne kinoprojektsioon. Siiski tasub silmas pidada, et kultuurimajas ei ole vaid üks suur saal, vaid seal on ka mitu väiksemat. See omakorda loob võimaluse filmide samaaegseks linastumuseks erinevates kohtades. “Die hard” fänni jaoks teeb see olukorra keeruliseks, peab ju valima, mida võtta, mida jätta, aga elu kooskebki valikutest. Miks siis mitte filmifestival.

Aga filmide juurde. Uurisin Marialt, et mida ta soovib kogu suurest programmist. Neile, kes otsustada ei suuda või on kahevahel. “Isiklikult soovitan kindlasti meie tänavusi dokumentaalfilme “Giuseppe teeb filmi” ja “Electric Bogaloo”, sest mõlemad filmid, nii hullud kui nad ka ei oleks, räägivad tegelikult inimeste meeletust soovist teha filmi ja on väga inspireerivad lood sellest, mida tähendab “liigne agarus on ogarus”,” rääkis ta. Need on jaburad, naljakad, natu-

Meediaanalüüsid

ke kurvad ja väga tõelised lood. “

“Neile, kes pole suured õuduka fännid, soovitan kaht

väga head põnevikku, tõeline indie-pärl “Külaline”, mille kohta julgen vabalt öelda, et eelmise aasta üks kõige paremaid meelelahutuslikke filme ning oma headuses tuntud Hispaania põnevik “Soos”,” andis Reinup häid soovitusi ning sõnas, et neid mõlemaid filme tahab ta isegi suurel ekraanil jälle näha

“Friigifilmide programmist täiesti pöörased “Monteerija” ning “Danger 5” on nii jaburalt naljakad ja lahedad filmid, et adrealiini ja dopamiini laksu saavad kõik kätte, sest võin vanduda, et midagi sellist pole te varem näinud,” rääkis ta ja märkis, et tegelikult võikski siinkohal lugema jääda neid filme.

Ning soovitas kõigil HÖFFi kodulehelt (<http://2015.hoff.ee/>) kava vaadata ja filmidega tutvuda, sest teiste hulgas on rahvusvaheline lühifilmide võistlusprogramm, kogu perele mõeldud fantaasiafilm ning noortele mõeldud noorteseansid.

Igähele midagi, ehk neile, kes viitsivad ja tahavad ette võtta mõnetunnise retke Haapsallu.

Sel aastal ärkavad ellu erinevad 80ndate kangelased ja tänavaval sõidab tõeline iludus ja haruldus – Hasselhoffi enda kriksadullidega Eesti oma KITT.

Pressiteadete edastamine

Meediamonitooring

Meediaanalüüsid

